

Jeg indleder med at sige det her, fordi det jo nok kan lyde, som om vi mest er utilfredse, men det er vel ikke unaturligt, at man bruger mest tid på det, man er kritisk over for. Sådan har spørgsmålene jo været i dag til regeringspartierne, og sådan kan det også godt ske, at mit indlæg her kommer til at lyde.

Men jeg vil sige, at vi trods alt er tilfredse med mange af de ting, som regeringen står for. Det er i forhold til erhvervslivet, det er i forhold til arbejdsmarkedet, hvor vi trænger til at få effektiviseret aktiveringen osv., det er opgør med systemtænkning, det er også et spørgsmål om frihed på arbejdsmarkedet – det har ikke noget med finanslov at gøre – det er barselorloven, som vi er tilfredse med, men dog ikke tilfredse med, at man afskaffer børnepasningsorloven. Vi har heller ikke noget imod, at der bliver revurderet en masse ting, selv om vi synes, at det går for vidt.

Men vi må nok sige, at mange af de tiltag, vi ser fra regeringens side, er mere liberale, end vi bryder os om, og det er ikke Dansk Folkeparti, der skal have skylden for det. Jeg tror ikke, at de er mere liberale end Venstre er. Men vi må sige, at den parlamentariske situation har gjort, at Venstre kan fremføre og gennemføre den politik, som partiet altså åbenbart reelt står for. Det må vi finde os i.

Vi havde håbet, at den ville tage lidt mere hensyn til midten. Vi mener, at regeringen i alt for høj grad pleaser dem, der har stemmeret i Danmark på bekostning af de svageste. Det er forståeligt nok, men det er ikke acceptabelt.

Kl. 18.35

Med de svageste tænker jeg på dem i udlandet, i de svage områder af verden. Vi mener, det er til skade for vores omdømme; det er til skade for den globale miljø; det er til skade for sikkerheden og stabiliteten i verden. Det kan da godt ske, at det kan lyde, som om vi overvurderer vores egen indsats og indflydelse, men jeg mener, at vi som et af de mest fordelagtigt stillede lande har en forpligtelse til at gå foran. Vi synes ikke, det er acceptabelt, vi synes heller ikke, det er klogt, og vi synes slet ikke, det er nødvendigt.

Regeringen nævner ofte og altid, hvad vælgerne vil. Det begyndte den med i god tid før valget. Jeg kan huske, at jeg havde en debat her i Folketingssalen med fru Birthe Rønn Hornbech, hvor jeg var stedfortræder i debatten om kasseopgøret, og det, fru Birthe Rønn Hornbech hele tiden henviste til, var, hvad vælgerne ville. Det er da klart, at det har vi politikere i et eller andet

omfang en interesse i at rette ind efter, men jeg mener, vi har brug for politikere, som har visioner og ved, hvad de vil, og går foran. Hvis politikerne kun, hvad skal vi sige, gør efter og appellerer til de dårligste følelser og den lille mand i mennesket, så får man også vælgere efter det. Så er man med til at legalisere en politik, som man i virkeligheden ikke kan være bekendt.

Vi synes, det er fint at revurdere den indsats, der sker i de mange, mange nedskæringer, nationalt og internationalt. Det er helt klart, at et samfund som vores udvikler sig ved knopskydning, men vi er ikke et land i krise. Det er ganske drastiske omlægninger, der sker.

Så siger Venstres ordfører godt nok her tidligere på dagen, at de 7 mia. kr., der bliver flyttet rundt på, er mindre end 2 pct. af statsbudgettet. Jo jo, det er rigtigt nok, men det er nok alligevel imellem 7 og 10 pct. af de beløb, som man reelt kan gøre noget ved, og det er dog meget.

Venstres ordfører sagde også i sit indlæg på et tidspunkt eller i et af sine indlæg, at han var glad for hvert ord i finansloven. Det synes jeg alligevel godt nok er en stramning. Det synes jeg er meget, når man ved, at der sker ganske drastiske omlægninger, som koster mennesker deres job. Selvfølgelig er den slags omlægninger nødvendige. Selvfølgelig kan folk, der er ansat i det offentlige eller i offentligt finansieret virksomhed, miste deres job, ligesom andre mennesker kan i det private erhvervsliv, men når man går til den så hårdt, som man gør, så synes jeg faktisk ikke, at man har nødig også at sige, at man er glad for hvert eneste ord. Det er dog en stramning.

Men man skærer i trafik – det var vi inde på for lidt siden – og forskning på masser af områder, så meget også, at erhvervslivet mener, det er for meget. En af vores moderne erhvervsorganisationer, Dansk Handel & Service, skriver i deres »Kort Nyt« her den anden dag, at finanslovsforslaget rammer vidensamfundet hårdt. Landbruget klager sig også over forskningsnedskæringer.

Forskning og undervisning hænger jo uløseligt sammen. Man skærer også ganske hårdt i undervisningen. Det er vores arbejdskraft, det er vores viden, det er vores udvikling. Det er det bedste aktiv, vi overhovedet har, og jeg kan ikke forstå, at vi skal skære så hårdt. Jeg tror virkelig, at det straffer sig senere, og jeg kan da også huske, at borgerlige politikere i tidligere tider har satset på og ment, at vi skulle forske og undervise bedre.